

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost nadhazuje, uplatňujíc důvody zmatečnosti podle čís. 9 a 10 §u 281 tr. ř. otázku, zda výhrada vlastnictví, najmě dání do komise, hodí se na zboží, jež má býti teprve zpracováno, a zodpovídá ji záporně, poněvadž prý komisioní poměr jest myslitelný jen u zboží, jež se dále zcizuje v nezpracovaném stavu. Zmateční stížnost chce těmito vývody patrně namítati, že zboží, jež bylo obžalovanému firmou S. dáno do komise, nelze pokládati za zboží jemu svěřené, když mu bylo firmou S. zároveň povoleno, by zboží zpracoval a teprve ve zpracovaném stavu prodával. Že obžalovanému bylo toto povolení dáno, rozsudek sice výslovně nezjišťuje, ale zřejmě to předpokládá na základě vlastního udání firmy v přílohách k dotazníku. Námitka není však oprávněna. Neboť z ustanovení §u 415 obč. zák. plyne, že firma S. neztratila vlastnictví zboží do komise daného tím, že dovolila obžalovanému, by zboží zpracoval a teprve výrobky z něho zhotovené prodával, nýbrž že hotově výrobky staly se, pokud nebylo umluveno, že i tyto mají býti výhradním vlastnictvím firmy, společným vlastnictvím firmy a obžalovaného. Podíl firmy na hotovém výrobku byl obžalovanému svěřen a, když obžalovaný si z výtěžku zadržel a přivlastnil tento podíl, dopustil se zpronevěry. Zmateční stížnost jest však oprávněna, pokud námitkou, že nikde neplyne ze spisů a není prokázáno, že obžalovaný peníze za zboží S-em do komise dané zadržel a si přivlastnil, vytýká tomuto výroku soudu rozpor ze spisy a nedostatek důvodů podle čís. 5 §u 281 tr. ř.

Čís. 2533.

Nedodržení přípovědi neb určité platební lhůty samo o sobě nemá ještě podvodem (§ 197 tr. zák.).

Vylákání zápůjčky jest podvodem jen, měl-li pachatel již předem úmysl zápůjčku nesplatiti, neb aspoň byl si toho vědom, že nebude vůbec s to, by zápůjčku splatil.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1926, Zm I 507/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Českých Budějovicích ze dne 2. července 1926, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu dílem dokonaného, dílem nedokonaného podle §u 197 a 200 tr. zák. a přečinem maření exekuce podle §u 1 zákona ze dne 25. května 1883, čís. 78 ř. zák., pokud čelila proti výroku, jímž stěžovatel byl uznán vinným zločinem podvodu podle §§u 8, 197 a 200 tr. zák., zrušil tento výrok, jakož i výrok o trestu a výroky s ním související a věc vrátil krajskému soudu v Českých Budějovicích, by ji znovu projednal a rozhodl. Jinak zmateční stížnost zavrhl; v otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h:

Zmateční stížnost jest oprávněna, pokud podle čís. 9 a) §u 281 tr. ř. napadá výrok, jímž obžalovaný byl uznán vinným zločinem podvodu.

Nelézací soud má za to, že obžalovaný jednal lstivě, aby vylákal peníze, dobře věda, že je v krátké lhůtě, jak sliboval, vrátiti nebude s to, a že uvedl poškozené v omyl, kterým tito na své majetnosti škodu utrpěti měli. Nalézací soud přehlíží, že nedodržení přípovědi nebo nedodržení určité platební lhůty samo o sobě nenaplňuje skutkové podstaty trestného podvodu. Podle §u 1 a 197 tr. zák. lze vylákání zápůjčky pokládati za podvod jen, když vypůjčovatel již předem měl úmysl, zápůjčku nesplatiti, neb alespoň si toho byl vědom, že nebude vůbec s to, by zápůjčku splatil. Byl-li si jen vědom toho, že nebude s to vrátiti peníze v krátké lhůtě, jak sliboval, bylo by lze jeho čin podřaditi pod ustanovení §u 197 tr. zák. jen, když si byl též vědom, že zapůjčitelu vznikne nevrácením peněz v čas určitá škoda, a když zamýšlel tuto škodu mu způsobiti. Těchto předpokladů nalézací soud nezjistil. Rozsudek jest tudíž zmatečným podle čís. 9 a) §u 281 tr. ř. Podle stavu věci nelze zrušovacímu soudu ve věci samé rozhodnouti a nelze se obejít bez nového hlavního přelíčení. V důsledku toho bylo podle §u 5 zákona ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. zák. z roku 1878 za souhlasu generálního prokuratora zmateční stížnosti, pokud jde o odsouzení obžalovaného pro zločin podvodu, vyhověno již v zasedání neveřejném a byla věc vrácena soudu prvě stolice, by v rozsahu zrušení znovu o ní jednal a ji rozhodl.

Čís. 2534.

Lhůta k provedení zmateční stížnosti (§ 285 tr. ř.) neprodlužuje se žádostí o ustanovení zástupce chudých k jeho vypracování.

Je-li výtká zmatečnosti v opovězení včas neprovedené zmateční stížnosti bezdůvodna, netřeba vraceti opovězení k opatření podpisem advokáta.

(Rozh. ze dne 9. listopadu 1926, Zm II 268/26.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Olomouci ze dne 13. března 1926, jímž byl stěžovatel uznán vinným přečinem podle §u 18 čís. 2 zákona ze dne 16. ledna 1896, čís. 89 ř. zák.

D ů v o d y:

Obžalovaný nežádal při ohlášení zmateční stížnosti o doručení opisu rozsudku. Podle §u 285 tr. ř. končila tudíž lhůta k provedení zmateční stížnosti 24. března 1926. Žádostí o ustanovení zástupce chudých k vypracování stížnosti nebyla lhůta prodloužena, takže k dotčným vývodům stížnosti nelze přihlížeti. Arciž byl při ohlášení stížnosti zřetelným poukazem uplatňován zmatek čís. 4 §u 281 tr. ř. z důvodů, že nebyly připuštěny návrhy, 1. na výslech svědků-odborníků ohledně stáčeního stroje; 2. na důkaz prohlášením majitele tohoto stroje, t. j. patrně připisem pivovaru, že již dlouhou dobu na stroji u obžalovaného zabaveném pivo stáčeno nebylo. Avšak návrh čís. 1. při hlavním přelíčení